

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 262/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. C., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. J. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6 T 110/05 zo 16. augusta 2005 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 4 To 100/05 z 24. novembra 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. C. o d m i e t a z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. augusta 2007 doručené podanie J. C., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Podanie ústavnej sťažnosti*“, ktorým namietal porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 T 110/05. Na základe obsahu podania ústavný súd dospel k záveru, že zámerom

sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že *„Náležitosti predpísané v § 20 a v § 50 zákona Národnej rady S. R. č. 38/1993 Z. z. doplním v odôvodnení, ktoré doručím spolu so splnomocnením na zastupovanie advokátom, ktorého si zvolím“*.

Keďže sťažovateľ napriek citovanému svoju sťažnosť nedoplnil, ústavný súd ho vo výzve z 11. septembra 2007 poučil, aké náležitosti má obsahovať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a vyzval ho, aby svoju sťažnosť doplnil do 10 dní od doručenia výzvy. Ústavný súd zároveň sťažovateľa upozornil, že ak na výzvu v určenej lehote nezareaguje a svoje podanie nedoplní, môže ju odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ na základe výzvy doručil ústavnému súdu 1. októbra 2007 podanie označené ako *„Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na porušenie základného práva upraveného v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky“*, v ktorom za porušovateľa svojho základného práva označil popri okresnom súde aj Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“).

V sťažnosti je okrem iného uvedené:

„Okresný súd v Trnave dňa 16. 8. 2005 rozhodol v trestnej veci odsúdeného J. C. pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a), b) ods. 2 písm. b), d) Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005. Nakoľko v nedávnej minulosti za taký istý skutok mal už tým istým súdom uložený podmienený trest OS, rozsudkom tohto súdu bol odsúdený na trest OS v trvaní 3 (troch) rokov so zaradením do I. NVS. Senát Okresného súdu rozhodol v neprospech J. C., napriek tomu, že obhajoba na hlavnom pojednávaní bezpečne poukázala na nejednoznačné dôkazy - výpovede svedkov a poškodenej bývalej manželky, ktorí vzhľadom na predchádzajúce jeho konanie nevedeli bezpečne preukázať pravdu svojich tvrdení...“

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. 11. 2005 č. k. 6 T 110/05 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Trnave bezo zmeny. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal námietkami obhajoby už na súde I. stupňa a odvolanie podľa nášho názoru zmietol zo stola bez hlbšieho posúdenia, veď pri aplikácii elementárnej zásady: in dubio pro reo, by nemohol ani okresný a ani odvolací súd vyniesť také rozsudky aké vyniesli.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti prijal tento nález:

„1. Základné právo o nemožnosti nikoho trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený na upravené v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného a Krajského súdu v Trnave porušené bolo.

2. Rozhodnutie Okresného súdu a Krajského súdu v Trnave sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva trovy konania právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Trnave povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. B. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie

ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05). Inak povedané, podanie sťažnosti ústavnému súdu po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre oneskorenosť.

Ústavný súd zo spisovej dokumentácie okresného súdu zistil, že napadnuté rozsudky okresného súdu sp. zn. 6 T 110/05 zo 16. augusta 2005 a krajského súdu sp. zn. 4 To 100/05 z 24. novembra 2005 (sťažovateľ tento rozsudok krajského súdu omylom označil sp. zn. 6 T 110/05, pozn.) nadobudli právoplatnosť 24. novembra 2005.

Na základe tohto zistenia ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažovateľ podal svoju sťažnosť zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2007